

Je doba, kdy se lidé scházejí v rámci různých konferencí a školení hlavně proto, že jde o současný „trend“. Je doba, která moudra, vyslovená často jednou, logickou a krátkou větou doslova zatracuje. Nosí se mluvením, co nikomu nic nepoví a nedá, za které se každý šikovný řečník může schovat, aniž by ve skutečnosti něco podstatného pověděl. Na štěstí jsou však i setkání lidí, kde se jen nežvaní.

Talent, A CO DÁL?

Autor: Miroslava Besserová

Máte tedy datum dalšího setkání?

Další termín je letošní duben, přímo v Rehabilitačním ústavu Kladruby.

Co je hlavní činností společnosti CA – co vlastně tato zkratka znamená?

Vzdělávání, andragogiku.

Ten, kdo se ve vašem oboru nepohybuje netuší, musel by zřejmě hledat ve slovníku cizích slov, co je to andragogika.

Samotná andragogika je vzdělávání dospělých, které naše společnost nabízí a poskytuje jako komplexní systematické firemní vzdělávání. Díky svým speciálním sekcím se zaměřuje na všechny obory.

Konkrétně?

V rámci firemního vzdělávání se zaměřuje i na speciální programy a jeden z těchto programů je CSR – společenská odpovědnost firmy, kde poskytujeme komplexní poradenství v této oblasti, pro různě zaměřené společnosti. Letošní rok je ona CSR naším hlavním tématem. Když jsme začínali v této problematice působit, položili jsme si otázku: „Jak my jako firma se budeme chovat společensky odpovědně?“ nechtěli jsme rozhodně patřit k těm, co káží vodu a pijí víno. Přemýšleli jsme, jak takový názor nejlépe realizovat a více než před třemi lety nás napadlo založit neziskovou organizaci. Dali jsme jí název **Šance na vzdělání**.

Jedno takové plodné setkání opět uspořádala společnost CA, konkrétně její nezisková organizace **Šance na vzdělání**, jejíž ředitelkou je PhDr. Marie Jirů.

Paní ředitelko, název konference je hodně zajímavý. Bude o tom, co napovídá?

Bude o uplatnění zdravotně znevýhodněných osob na trhu práce. O využití jejich talentu pro rehabilitaci, znovu uplatnění se ve společnosti. První takové setkání, chcete-li konferenci z této oblasti jsme pořádali loni v červnu v Brně v rámci **Evropských her handicapované mládeže**. Dnes, s odstupem času přiznávám, že jsem do toho, jak bude přijata šli s velkými obavami, ale výsledek byl skvělý. A právě pro její překvapivě velký úspěch jsme se rozhodli pro pravidelná pokračování diskuzí na toto téma.

Ale pokud se nepletu, Šance na vzdělání se věnuje sociálnímu vzdělávání, ne firemnímu?

Nepletete. Posláním této obecně prospěšné společnosti je vést díky našim konzultačním a vzdělávacím programům sociálně a zdravotně znevýhodněné osoby k orientaci v reálném světě.

To zní strašně vznešeně. V praxi...?

V praxi to znamená, že se snažíme klienty vést k nalézání a opravdovému poznávání sebe sama, k sociálnímu a pracovnímu začlenění a tím i k nezbytně nutné psychické vyrovnanosti. Snažíme se a chceme, aby se tito lidé uměli začlenit do společnosti sami, bez závislosti na druhých.

Z toho vzniklo naše rozhodnutí, že v přeneseném slova smyslu nebudeme nikomu dávat ryby, ale naučíme je ryby chytat. Je to sice pro obě strany dost náročná práce, ale výsledky stojí za to.

Takový přístup znamená doslova mravenčí práci...?

Ano, toho jsme si vědomi. Naším nosným programem je vzdělávání hendikepovaných lidí po úraze. To znamená v praxi – pro lidi, kterým třeba setina sekundy změnila život.

Znamená to, že s nimi pracujete už i v nemocnici?

Celý náš program začíná již v nemocnici a souvisí i se vzděláváním příbuzných a zdravotního personálu. Každý člověk je jiný, každý reaguje na vzniklou situaci jinak, proto potřebuje jiný přístup. Sestry v nemocnici si to uvědomují lépe než příbuzní.

Pro ty je momentální stav pacienta většinou velkou neznámou a mohou mu i místo dobře míněné pomoci ublížit. Pokud nebudou vědět, jak s ním zacházet, co je pro něj v daném okamžiku nejdůležitější.

Pokračujeme potom i v rehabilitačním ústavu a končíme pomocí hledání práce, zaměstnávání hendikepovaných.

Dokáže tuhle práci někdo ocenit?

Za ty tři roky práce se nám nejednou podařilo dokázat, že neziskové organizace zřizované podnikatelskými subjekty mají v této republice své místo. Jednak částečně řeší dnes velmi diskutovanou otázku – financování neziskových organizací – a také to, že zřizovatel je podnikatelský subjekt je výhodou i v řízení neziskové organizace, protože má zkušenosti s řízením firmy.

Velice dobrým tahem byla volba moderátora setkání, herce **Pavla Nového**. On sám totiž patří mezi ty, kteří se museli doslova poprat se zdánlivě neřešitelnými zdravotními momenty, aby se znovu mohl postavit na nohy, časem i na jeviště. Ředitelka Rehabilitačního ústavu Kladruby **Vlasta Krejčová** uvedla několik dalších konkrétních případů – zapojení klientů do pracovního procesu, protože na této konferenci se jak už jsme řekli v úvodu, nežvanilo, ale vyměňovaly se poznatky, zkušenosti, živě se diskutovalo. Stalo se totiž dobrým zvykem, že setkání, pořádaná CA – jsou přínosem pro všechny zúčastněné.

Někdo svatého Valentýna neslaví, někdo naopak tento měsíc prožívá jedno z nejhezčích období svého života.

Autor textu a fotek: Jan Hájek

Zůstaneme u těch svatých, protože z porodnice sv. Apolináře si domů odvezli herečka **Jitka Čvančarová** a choreograf **Petr Čadek** svou nádhernou živou panenku – **Elenu Emílii**. Gratulujeme! Fotografie nepotřebují komentář.

Foto: archiv redakce, ilustrační foto: thinkstock.cz